

פָתָח וַיֹּאמֶר (חיהים כא ה) **חִיִּם שָׁאֵל מִמֶּךָ נִתְּתָה לוֹ אֶרְךָ יְמִים עֹזְלָם**
וְעַד, **חִיִּם שָׁאֵל מִמֶּךָ,** **דָא דָוד מַלְכָא,** **דָהָא כֶּד בָּרָא קָדוֹשָׁא**
בָּרִיךְ הוּא גָּנְתָא דְעַדְן, **אֲטִיל בֵּיה נְשֻׁמְתָא דָוד מַלְכָא,** **וַאֲסַפֵּל בֵּיה,**
וְחַמֵּי דְלִית לֵיה חִיִּים מְדִילִיה כְּלוּם, **וְקַיִימָא קְמִיה כָּל יוֹמָא,** **כִּיוֹן**
דָּבָרָא אָדָם הָרָאשׁוֹן, **אָמֶר הָא וְדָאי קִיּוּמִיה,** **וּמְאָדָם קָדוֹמָה הָוּ**
שְׁבָעֵין שְׁנַיִן דְּאַתְקִיִּים דָוד מַלְכָא בְּעַלְמָא.

תָּנוּ אֲבָהָן שָׁבָקוּ לֵיה מִתְיִיחּוֹן כָּל חָד וְחָד, אֲבָרָהָם שָׁבָק לֵיה, וְכַן

מתוק מדבש

פָתָח ר' שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר כתיב **חִיִּם שָׁאֵל מִמֶּךָ נִתְּתָה לוֹ אֶרְךָ יְמִים עֹזְלָם וְעַד פִּירוֹשׁוּ**
חִיִּם שָׁאֵל מִמֶּךָ, **דָא דָוד מַלְכָא** דוד שאל חיים מהקב"ה, **דָהָא כֶּד בָּרָא**
קָדוֹשָׁא בָּרִיךְ הוּא גָּנְתָא דְעַדְן כי כשברא הקב"ה את גן העדן עוד קודם בראית העולם,
וּל"ל נְכָלִימָה מיקנס מת **קְמָלוֹת מְלִיכָה סָוד סָגַ"ע,** **אֲטִיל בֵּיה נְשֻׁמְתָא דָוד מַלְכָא**
הַטִּיל בּוּ את נשמת דוד המלך בתוך שאר NAMES הצדיקים, דור דור ודורשוין דור דור
וְפְרָנְסִיּוֹ, **וַאֲסַפֵּל בֵּיה וְחַמֵּי דְלִית לֵיה חִיִּים מְדִילִיה כְּלוּם** והסתכל דוד בעצמו
וּרְאָה שָׁאֵן לוּ חִיִּים מְשֻׁלָּו כְּלוּם כדוגמת שורשו שבמלכות דלית לה מגרמה כלום, **וְקַיִימָא**
קְמִיה כָּל יוֹמָא ועמדו נשמת דוד לפניו יתרוך כל היום, ר"ל להיות שצפה הקב"ה
שְׁדָוד הַמֶּלֶךְ אם יהיה לו שנים הוא עתיד להיות חסיד גמור ולשבחו בכמה שירות ותשבחות,
וְגַם הַוְאָ עַתִּיד לְהִיּוֹת מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחָה, לכך מצא חן בעינו יתרוך והוא מבקש המצאה כדי
שְׁלָא יְהִי נָפֵל, והוא מעמידו לפני **בְּדִיגְתַּי שְׂיִיחָה** לו חיים בהסתכלו באור פני השכינה,
כִּמְשׁ בָּאוּר פְּנֵי מֶלֶךְ חִיִּים, זה גרים כי **כִּיוֹן דָּבָרָא אָדָם הָרָאשׁוֹן** אמר הָא וְדָאי
קִיּוּמִיה כיוון שברא הקב"ה את אדה"ר אמר הרי זה והוא קיומו וחיו של דוד, כי להיות
שְׁהָוָא בְּעַצְמוֹ יַתְגַּלֵּל בְּדָוד לכן הוא יהיה קיומו ויחוש על עצמו ועל בשרו, ויתן לו משלו
מִמְנוּ אַלְיוֹ מִמְשָׁ, ואין לך גואל קרוב מمنו, **וּמְאָדָם קָדוֹמָה הָוּ שְׁבָעֵין שְׁנַיִן דְּאַתְקִיִּים**
דָוד מַלְכָא בְּעַלְמָא הרי שמאדה"ר היו שבעים שנות חייו דוד המלך בעולם.

תו עוד היה צריך לחוי דוד כי **אֲבָהָן שָׁבָקוּ לֵיה מִתְיִיחּוֹן כָּל חָד וְחָד** שהאבות מסוי
מוּמְלָכִים צְוִיל קְמַפִּיעַ מְנִיל גְּמַלְכּוֹת, ישאירו לו כל אחד ואחד חלק מהחייהם, ר"ל
אֵם לֹא הִי אֲדָה"ר חוטא היה מספיקים אותם הע' שנים שהוא נתן לדוד, אמן אחר
שְׁחַטָּא וְגַרְמָן לוּ וְלְכָל הַעוֹלָם הַמוֹת נְפָגָמוּ אותן השנים מצד זהמת היצח"ר שלט באדם
וְעַיְיזָ בְּטַלָּה מתנתו שניתן לדוד, **וְאַחֲ"כּ כְּשַׁחַזְרָ אֲדָה"ר** ונתגלל בהאבות ונתקנן בהם, אז
חִזְרָ וְנוֹתֵן מְחַדֵּשׁ משנות האבות שם הוא בעצמו כדי שיועילו לדוד, באופן שבבעל המתנה
הָרָאשׁוֹנָה הוא בעצמו בעל המתנה الآخرונה, זהה שאמר **אֲבָרָהָם שָׁבָק לֵיה וְכַן יַעֲקֹב**

יעקב ו יוסף, יצחק לא שבק ליה כלום, בגין דוד מלפआ מسطריה קא אתה, ודי אברהם שבק ליה חמץ שניין, דהוה ליה לאתקיימא מאה ותמנין שניין, ואתקיימא מה ושבען וחמש שניין חסריין חמץ. יעקב הוה ליה לאתקיימא בעלמא כיומי ד אברהם, ולא אתקיימ (דף קסח ע"ב) אלא מה וארבעין ושבע שניין, חסרים תמניא ועשרין, אשתקחו ד אברהם ויעקב שבקו ליה מחיהון תלתין ותלת שניין. יוסף לאתקיימ מה ועשר שניין, הוה ליה לאתקיימ מה וארבעין ושבע שניין פיום דיעקב, וחסר מגהון תלתין ושבע שניין, הא שבעין שניין דשבקו ליה לדוד מלפआ לאתקיימ באחון, ובהו אתקיימ דוד בכל אינון שניין דשבקו ליה אבhn.

מתוק מדבר

יוסף אברהם ויעקב יוסף השairo לו מחיהם, יצחק לא שבק ליה כלום אבל יצחק שהיה מושרש בגבורה לא השair לו כלום, בגין דוד מלפआ מسطריה קא אתה לפי סוד המלך כל מכם גזלת יתק סוד קחן קמולה על כמות סכלל גמלות לנו לו כי יכול למת צנות חייס לדוד, ומפרש ודי אברהם שבק ליה חמץ שניין ודאי שאברהם השair לו חמץ שנים, דהוה ליה לאתקיימ מה ותמנין שניין ואתקיימ מה ושבען וחמש שניין חסריין חמץ שהיא לו לוי להיות ק"פ שנים כמו שח יצחק וחרי רק קעה שנים וחסרו לו חמץ שנים לפי שנתנים לדוד המלך, יעקב הוה ליה לאתקיימ בעלמא כיומי ד אברהם יעקב היה לו להיות בעולם כימי של אברהם קעה שנים, ולא אתקיימ (דף קסח ע"ב) אלא מה וארבעין ושבע שניין חסרים תמניא ועשרין ולא חיל אלא קמ"ז שנים, הרי חסרו לו כ"ח שנים, אשתקחו ד אברהם ויעקב שבקו ליה מחיהון תלתין ותلت שניין נמצא שאברהם ויעקב ביחיד השairo לדוד המלך מחיהם ל"ג שנים, הנה יוסף השלים מקומו של יצחק כמבואר הטעם لكمן, לנו אמר יוסף לאתקיימ מה ועשר שניין הוה ליה לאתקיימ מה וארבעין ושבע שניין כיומי דיעקב יוסף שח חי ק"י שנים היה לו להיות קמ"ז שנים כימי של יעקב, וחסר מגהון תלתין ושבע שניין וחסרים מהם ל"ז שנים, הרי ל"ג ול"ז הא שבעין שניין דשבקו ליה לדוד מלפआ לאתקיימ באחון הם שבעים שנה שהשירו לדוד המלך שיחיה בהם בעולם, ובהו אתקיימ דוד בכל אינון שניין דשבקו ליה אבhn ובhem היה דוד חי בכל אלו שנים שהשירו לו האבות. (רמ"ק ורמ"ג ומפלטים)